

1) Евреи. — Евреи-ти или Яхуди-ти ся намирать прыснажти по Европейскж Турциј, а особено по Румуніј, и живејть само по голѣмы градове. Най-много гы има у Солунь, гдѣ-то съставлявать доста голѣмо поселеніе. Нѣкон оть тукашны-ты Евреи, извѣстны подъ имѧ *мамени* или *дйонешта*, вънкашино исповѣдувать мюслиманскж вѣрж. нъ друзи-ти Мюслимане ся гнусять оть тѣхъ.

Евреи-ти по Турциј сж пришылци изъ Испаніј и Полшкј. Испанскы-ти Евреи изгонени оть Фердинанда и Изабелл, а по-послѣ оть Филиппа II намѣрихъ прибѣжище у Турциј. Тіи говорять похабенъ испанскый азыкъ, кой-то пишуть съ Еврейски буквы. По Румуніј, у Ц-градъ и у Пловдивъ има оть тѣхъ доста знамениты сарафы. Молдавскы-ты Евреи сж пришылци повече изъ Полшкј. Тіи говорять нѣмскый языкъ, размѣсенъ съ славянскы и съ еврейскы думы. Въ Европейскж Турциј ще да има до 100.000 Евреи.

4. ТУРСКО ПЛЕМЯ.

а) *Османлии*. — Въ 1224 л. по Р. Х. едно турско племя, кое-то живѣло въ Хороссанъ, прѣмнижало въ Арменіј. Около 400 фамилін оть това племя, поведени оть Ер-Догру, поднесли службы-ты си на селджукский Султанъ Алад-дина. Тоя султанъ, кой-то господаруваль въ Малж-Азіј и самъ быль оть турско потекло, заселилъ тыя фамиліи въ окржжие *Султан-еоню*. Кога-то ся съединила Селджукская дръжава, Османъ, сынъ на Ер-Догру, обладаль нѣколько тврьдинны (1299) та съставилъ единъ малкж дръжвицж, която испослѣ порасла, и станжъ главатарь на единъ народъ, кой-то по негово имѧ ся нарѣче *Османлии*. Османовый сынъ Орханъ прѣвъ ветжинъ въ Европж, гдѣ-то испослѣ негови-ти наслѣдинци на развалины-ты на Срѣбско-то, Бльгарско-то и Византійско-то царства основахж сиunj-тж Османскж Дръжиявж, изъ кој-то населихж тукъ тамъ османлін Турцы. У Тессаліј измежду Грьцы-ты ся заселиха Османлін около Фарсалж. По Албаніј и Епиръ, както и по Боснѣ и Херцеговинѣ, гдѣ-то Аристокрація-та прія мюслиманскж вѣрж, Турци ся заселихж много малко. Само по сїверо-источнѣ Бльгаріј има повечко Турцы; а по другы-ты страны изъ Бльгаріј има тврьдѣ малко турцы; нѣ намѣсто тѣхъ.